¶ Quō amor dei ſpūs ſcūs dicatur ꝛ quō inſe-
parabilis ſepabiliter ī igne apparuit ꝛ colūba.

¶ Fratres. ¶ ca. xiiij.

Quia aūt ſimilitudīe amor dei ſpūs ſci noīs
naturę. M. Dei eſſentiā dixi eē vitā. vera aūt
vita ſe viuere intelligit. et ſi ſe vitā intelligit ſe
vtiqȝ diligit. Dei aūt viuē intelligere diligere
nichil aliud ē qȝ exiſtē. Dilectio g° dei eſt vita. et
vita eſt ſpūs et qꝛ deus p dilectōem cūctis eē
vel viuere tribuit. idcirco ſpūs nūcupat. Ideo
aūt ſanctus additur. qꝛ cūcta p eū ſanctificā-
tur. F. Qualiter ꝓbatur hmōi ſpūs a patre
et filio ꝓcedēt. M. Nichil aliud ſpūs ſcūs qȝ
amor dei intelligitur. vnde et deus caritas dr.
Cōſtat aūt qꝛ pr̄ filiū ꝛ ſeipm diligit. et itē fili⁹
prem tanqȝ ſemetipm diligit. vita nāqȝ diligit
ſe ſape. et vita ī ſapia diligit ſe viuē. Vite aūt
et ſapie ꝓbata ē vna eē eſſentia. g° dilectio vel
amor vel caritas qđ ē ſpūs ſcūs in ſba pris ꝛ filij
coeſſential' exiſtit. et ideo ab utroqȝ ꝓcedit. F.
Si ſpūs ſcūs prī et filio coeſſential' exiſtit quō
ibi indiuidua ſba ſepari potuit cū in ſpecie colū
be ſup dn̄m vel ī forma ignis ſup aplos appar-
it. M. Sancti ſpūs ſba nō ē in columbā vel ī
ignē trāſmutata ſic nec ſba vbi in carnē trāſmu
tata ē. Sȝ ſpūs ſcūs colūbe corpus ꝯdidit in q°
ſe ad horaȝ ſuper corpus ſibi inſepabiliter vni-
tum ad teſtimoniū hominibȝ viſibilem ꝑbuit.

ipſe vero inuiſibilis in eſſentia patris et verbi
inſeparabiliter manſit. Animas q̄ȝ diſcipuloꝝ
interius poſſidens foris ſpecie ignis vel luminis
oculis hominū ꝓ ſigno exhibuit. et tn̄ a ſubſtā-
tia p̄ris et filij non receſſit. profecto inſinuans
ꝙ pater ⁊ filius p̄ eum peccata conſumūt. et in
eoꝝ amorem hoim corda p̄ ip̄m accendūt. et ꝙ
impios per eum iudicabunt. iuſtos vero lumine
vite in ip̄o glorificabunt.

¶ De equalitate pſonarū et cur magis ſb̄ veri-
tatis vocabulo veneratur q̄ȝ aliarū virtutū vt-
pote miſc̄die aut iuſticie. ca. xv. ¶ Fratres

Quomō conſtat has perſonas eſſe equa-
les? M. Deus eſt ſūma vita. ſūma ſapi-
entia. ſumma dilectio. quantū ergo vita viuit
tantū ſe intelligit. et tantū ſe diligit. Si enim
non tantū ſe intelligit quātum viuit nequaq̄ȝ
ſūma ſapiētia erit. et ſi nō tantū ſe diligit quā-
tum ſe intelligit. ſūma dilectio minime exiſtit.
Sed cum ipſius ſubſtātia veriſſime ſūmū bonū
ſit. ſūma autem vita et ſūma ſapientia et ſūma
dilectio non niſi in ſūmo bono inueniri poſſint.
neceſſario ſequitur tres pſonas patris gignē-
tis. filij geniti. ſpiritus ſancti ꝓcedentis per
om̄ia eſſe equales. et in vna eadēq̄ȝ indiuidua
ſubſtātia ſūmū bonū exiſtētes. F. Cur in his
vocabulis magis veritas veneraē. cū miſc̄dia et
iuſticia ⁊ cetere v̄tutes eius eēntie aſſignētur?